

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน สำนักงานมหาวิทยาลัย กองบริหารงานกลาง งานสารบรรณและธุรการ โทร. ๔๓๐๑๔

ที่ อว ๘๓๙๒(๒)/ต ๐๖๗๐

วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ส่งสำเนาหนังสือสั่งการ

เรียน เลขาธิการคณะสังคมศาสตร์

ด้วยมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ได้รับหนังสือจาก สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ที่ อว ๐๒๑๓/ว ๑๗๒๑๓ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. และกองบริหารงานกลาง สำนักงานมหาวิทยาลัย ได้นำเสนออธิการบดีพิจารณาและได้สั่งการแล้ว ดังมีรายละเอียดในสำเนาหนังสือที่แนบมาพร้อมนี้

กองบริหารงานกลาง สำนักงานมหาวิทยาลัย จึงขอส่งสำเนาหนังสือดังกล่าวมาเพื่อ

(✓) โปรดทราบ

(✓) ดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง

(นายพิบูลย์ ญาติมิตรหนุน)

ผู้อำนวยการกองบริหารงานกลาง

เอกสารฉบับนี้ใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และข้อบังคับมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ว่าด้วยการใช้ลายมือชื่ออิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๔ ส่งผ่านระบบ CMU e-Document

บันทึกข้อความ

ส่วนงาน งานสารบรรณและธุรการ กองบริหารงานกลาง สำนักงานมหาวิทยาลัย โทร. ๔๓๐๑๔

ที่ อว ๘๓๔๒(๒)/-

วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน รองศาสตราจารย์ ภาณุ อุษณีย์ คำประกอบ รักษาการแทนรองอธิการบดี

สรุปเรื่อง ด้วยสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม ขอแจ้งความ
คืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. โดยรองนายกรัฐมนตรี
(นายวิษณุ เครืองาม) ส่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว มีคำสั่งให้กระทรวงวัฒนธรรม
รับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปหารือร่วมกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อยุติ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป ดังมีรายละเอียดตามเอกสารที่
แนบมาพร้อมนี้

กฎ/ระเบียบ/ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

ข้อเสนอเพื่อพิจารณา จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณา เห็นสมควรแจ้งศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์และ
การพัฒนา คณะสังคมศาสตร์ เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คำสั่ง

นุรักษ์
๒๔ ส.ค. ๖๕
๒๔ ส.ค. ๖๕

แจ้งตามเสนอ

อนุช อนุช

๒๔ ส.ค. ๒๕๖๕

(รองศาสตราจารย์ ภาณุ อุษณีย์ คำประกอบ)

รักษาการแทนรองอธิการบดี

ปฏิบัติการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

กองบริหารงานกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ เลขที่ 07269 วันที่ ๒๒ ส.ค. ๒๕๖๕ เวลา	งานประสานงาน กองกลาง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ วันที่ ๒๒ ส.ค. ๒๕๖๕ เวลา ๐๙.๐๐ น.
---	--

ที่ อว ๐๒๑๓๓/ว๑๗๒๑๓

กระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ถนนพระรามที่ ๖ ราชเทวี กทม. ๑๐๔๐๐

๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยเชียงใหม่

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๘๓๓
ลงวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ตามที่ สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ขอให้ท่าน
เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. นั้น

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งความคืบหน้าของร่างพระราชบัญญัติฯ
ดังกล่าว โดยรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ส่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมี
คำสั่งให้กระทรวงวัฒนธรรมรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปหารือร่วมกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์
วิจัยและนวัตกรรม และหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อยุติ ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์พาสินี หล่อธีรพงศ์)

รองปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

ปฏิบัติราชการแทน

ปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม

<https://mhesi.e-office.cloud/d/79d0ba4b>

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
โทร ๐๒ ๓๓๓๓๓๗๐๐ ต่อ ๕๐๑๓ (จิตรา นุช)
โทรสาร ๐ ๒๓๓๓ ๓๔๓๔
ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ cplo@mhesi.go.th

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
เลขที่รับ 260ค4
วันที่ 03 ส.ค. 2565
เวลา 14.26 น.

สำนักงานรัฐมนตรี
รับที่ 1978
วันที่ 26.1.0ค.1.65
เวลา 09.24 น.

ที่ นร ๐๕๐๓/๑๘๓๓๓

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๕

ผู้ประสานงานคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา
เลขที่รับ 1331
วันที่ 5 ส.ค. 2565
เวลา 10.43

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.
เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
อ้างถึง หนังสือกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม
ด่วนที่สุด ที่ อว (ปคร) ๐๒๑๓/๑๔๓๓๐ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕
สิ่งที่ส่งมาด้วย บัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

ตามที่ได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ไปเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอเรียนว่า หน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้เสนอความเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี โดยหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังมีประเด็นความเห็นเกี่ยวกับหลักการของร่างพระราชบัญญัติที่สมควรพิจารณาให้ได้ข้อยุติก่อนเสนอร่างพระราชบัญญัติต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีคำสั่งให้กระทรวงวัฒนธรรมรับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไปหารือร่วมกับกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ.ร. สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และองค์กรภาคประชาสังคม เพื่อให้ได้ข้อยุติตามประเด็นดังกล่าว ก่อนนำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดดำเนินการตามคำสั่งรองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

มอบ ผช.ปคร ดำเนินการ

ปิยะมัย คุ้มกัน

(ศาสตราจารย์สิริฤกษ์ ทรงศิวิไล)

(นางสาวสาวิตีร์ ชำนาญกิจ)

ปอว.
๕ ส.ค. 2565

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

มอบ ปอว. แจ้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

กองนิติธรรม

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๑๓๔๒ (ณช)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๘๑๒๑

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : saraban@soc.go.th

จึงนุญจิตรราช

นาง กณ. ณ. ๗๕.
ณ. ณ. ๗๕. ๗๕.

นายเอนก เหล่าธรรมทัศน์)

รพ.อ.อ.

5-8-65

๒3 ส.ค. 2565

พ
3 ค.ค. 15

บัญชีสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

๑. สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๖/๔๕๔๐ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๒. สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๗/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๓. สำเนาหนังสือสำนักงานงบประมาณ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๗๑๓/๕๙๙ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๔. สำเนาหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๙.๘/๙๘๓๙ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๕. สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๒.๓.๘/๒๑๔๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๖. สำเนาหนังสือสำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐/๙๓ ลงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๗. สำเนาหนังสือสำนักงานสภาพความมั่นคงแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๘๐๔/๗๐๑๐ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๘. สำเนาหนังสือสำนักงานสภาพพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๑๐๘/๓๔๕๕ ลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕
 ๙. สำเนาหนังสือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๒๒๐.๒/๑๘๗๗ ลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕
-

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๑๐๖/๔๕๔๐

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๓ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว (ล) ๑๓๓๖๔

ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่า กระทรวงวัฒนธรรมได้เสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี ภายในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๖๕ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักนายกรัฐมนตรีพิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๐ ได้บัญญัติไว้ว่า "รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน" อีกทั้งเป็นเรื่องที่กำหนดไว้ในแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่มีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ (Ethnic Diversity) ซึ่งหากอิงจากฐานข้อมูลที่ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ได้รวบรวมโดยอิงจากชื่อของกลุ่มชาติพันธุ์นั้น ๆ ใช้เรียกกลุ่มของตนเอง ปัจจุบันมีจำนวนมากกว่า ๖๐ กลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งแต่ละกลุ่มชาติพันธุ์ก็มีลักษณะเฉพาะ ภาษา วัฒนธรรม และวิถีชีวิตที่แตกต่างกันไป อาศัยอยู่ในพื้นที่ต่าง ๆ ของประเทศ แม้จะเป็นคนกลุ่มน้อย แต่กลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทยและมีส่วนในการสร้างอัตลักษณ์ในท้องถิ่นนั้น ๆ ไม่มากนักน้อย แต่กลับยังมิได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันตามหลักสิทธิมนุษยชน เนื่องมาจากความไม่เข้าใจในความแตกต่างทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ ซึ่งความหลากหลายทางชาติพันธุ์เป็นประเด็นสิทธิมนุษยชนในระดับสากล และมีอนุสัญญาระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้รับรองไว้ จึงต้องอนุวัติการให้เป็นไปตามอนุสัญญาดังกล่าวด้วย ประกอบกับหลักการและแนวคิดของพระราชบัญญัติฉบับนี้มีลักษณะส่งเสริมให้ประเทศไทยก้าวสู่ลักษณะของการเป็นพหุสังคม (Plural Society) อันจะเป็นการยกระดับพัฒนาการของสังคมประชาธิปไตยขึ้นอีกขั้นหนึ่ง จึงเสนอความเห็นและข้อสังเกต ดังนี้

๑. เป็นการสมควรแล้วที่จะตราพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. และเห็นชอบด้วยในหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

๒. มีข้อสังเกตเพิ่มเติมดังนี้

๒.๑ มาตรา ๓๔ ของร่างพระราชบัญญัติ กำหนดให้คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ จัดทำธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ขึ้น โดยมีเงื่อนไขว่าต้องไม่ขัดหรือแย้งกับแผนแม่บทที่เสนอต่อคณะกรรมการ ตามมาตรา ๓๕ แม้ร่างฯ มาตรา ๑๐ (๕) จะได้กำหนดไว้แล้วว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์การจัดการและการใช้พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๓๗ แต่ก็ไม่มีบทบัญญัติใดที่บัญญัติไว้อย่างชัดเจนว่า

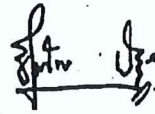
ผู้ใด ...

ผู้ใดจะเป็นผู้พิจารณาให้การรับรองหรือวินิจฉัยชี้ขาด ว่าธรรมนูญที่จัดทำขึ้นดังกล่าวไม่ขัดหรือแย้ง เป็นไปตามกรอบของหลักการตามพระราชบัญญัติและแผนแม่บทที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการ

๒.๒ มาตรา ๓๕ มาตรา ๓๖ และมาตรา ๓๗ การมีสิทธิอยู่อาศัย และใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ ต้องไม่ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่ชัดเจน หากมีผลกระทบทางลบเกิดขึ้นมาก ควรต้องระบุในกฎหมายให้ลดหรืองดกิจกรรมต่าง ๆ ในพื้นที่ดังกล่าวอย่างสิ้นเชิง และดำเนินมาตรการแก้ไขปัญหาหรือฟื้นฟูโดยเร็วที่สุด

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรภัทร ประยูรสิทธิ)
ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

สำนักกฎหมายและระเบียบกลาง

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๕๔๘

โทรสาร ๐ ๒๒๘๓ ๔๕๘๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@opm.go.th

สำนักงานกฤษฎีกา

(นายวณิช ว่องไว)

กิตติกรปฏิบัติการ กองนิติธรรม

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๕๐๓/๙๕๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร
กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๓๓๖๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีกรณีร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาแล้ว มีข้อสังเกตดังนี้

๑. หลักการที่กำหนดให้มีการประกาศกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ อันจะทำให้ประชาชนและชุมชนมีสิทธิอยู่อาศัยและใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ เพื่อคุ้มครองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีฐานะเป็นกลุ่มคนท้องถิ่นดั้งเดิมที่อยู่อาศัยในพื้นที่มาก่อนที่รัฐจะประกาศให้เป็นพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่เพื่อการใช้ประโยชน์อื่นของรัฐ นั้น ในปัจจุบันพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้มีบทบัญญัติที่เปิดช่องให้มีการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในอุทยานแห่งชาติเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในอุทยานแห่งชาติที่มีการประกาศกำหนดมาก่อนวันที่พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติฯ ใช้บังคับ และการจัดทำโครงการอนุรักษ์และการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืนในอุทยานแห่งชาติเพื่อแก้ไขปัญหาการดำรงชีพตามวิถีชุมชนหรือวิถีชีวิตดั้งเดิมที่อยู่โดยรอบอุทยานแห่งชาติ ประกอบกับพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒ ได้กำหนดบทบัญญัติรองรับให้มีการจัดทำโครงการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติภายในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าเพื่อช่วยเหลือบุคคลที่ไม่มีที่ดินทำกินและได้อยู่อาศัยหรือทำกินในเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าหรือเขตห้ามล่าสัตว์ป่าที่มีการประกาศกำหนดก่อนวันที่พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าฯ ใช้บังคับอยู่แล้ว ซึ่งหากการดำเนินการใด ๆ ในพื้นที่อนุรักษ์ตามกฎหมายอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขภายใต้กฎหมายฉบับเดียวกัน ก็จะทำให้การกำหนดแผนงานหรือนโยบายของภาครัฐในการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่มีที่ดินทำกินทุกกลุ่มเป็นไปในทิศทางและมาตรฐานเดียวกัน ไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่การอนุรักษ์ฟื้นฟู บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตลอดจนความหลากหลายทางชีวภาพและระบบนิเวศทางธรรมชาติของประเทศไทยให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

๒. หากจำเป็นต้องประกาศพื้นที่ตาม ๑. ควรดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องกับ One Map

๓. การกำหนดมาตรการในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามร่างพระราชบัญญัติฯ ให้กระทำในรูปแบบของคณะกรรมการหรือคณะอนุกรรมการ แล้วแต่กรณี

ซึ่งไม่สอดคล้องกับการกิจ และสร้างขั้นตอนและต้นทุนในการดำเนินการโดยไม่จำเป็น นอกจากนี้การจัดตั้งสมัชชากลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทยและการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มิได้แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องของมาตรการที่เสนอกับสภาพปัญหาและสาเหตุของปัญหาที่ระบุอยู่ในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายว่าจะสามารถแก้ไขสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างไร และเพราะเหตุใดจึงไม่อาจดำเนินการโดยกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน

๔. การดำเนินการตามกฎหมายนี้ต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการ รวมทั้งต้องใช้อัตรากำลังเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร สมควรมีข้อวิเคราะห์นี้เสนอต่อคณะรัฐมนตรีประกอบการพิจารณาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายปกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา.

กองกฎหมายต่างประเทศ

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๗๙๐๐-๙ ต่อ ๑๔๐๘ (นายอมรฤทธิฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๕๘๕๗

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@ocs.go.th

สำเนาถูกต้อง

(นายณัช ว่องไว)

อธิการปฏิบัติการ กองนิติธรรม

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕

ส่วนที่สี่

ที่ นร ๐๗๑๓/๕๖๕

สำนักงานประมาณ

ถนนพระรามที่ ๖ กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

๑๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/๑๓๓๖๓

ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีขอให้สำนักงานประมาณเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี กรณีกระทรวงวัฒนธรรมเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. รวมทั้งขอให้พิจารณาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามบทบัญญัติของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานประมาณพิจารณาแล้วขอเรียนว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. มีวัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ การสร้างความเสมอภาค ลดความเหลื่อมล้ำของกลุ่มชาติพันธุ์ ตามหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และเป็นการดำเนินการตามประกาศแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม ซึ่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมีสาระสำคัญเป็นการกำหนดกลไกการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยมีคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีนายกรัฐมนตรี หรือรองนายกรัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายเป็นประธาน คณะอนุกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ระดับจังหวัด อนุกรรมการเฉพาะเรื่อง และให้มีการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ และการกำหนดให้มีพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งมีคณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ทำหน้าที่บริหารพื้นที่ดังกล่าว โดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) เป็นผู้รับผิดชอบงานธุรการและวิชาการของคณะกรรมการและคณะอนุกรรมการเฉพาะเรื่อง รวมถึงกำหนดให้มีการจัดตั้งสมัชชาซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ซึ่งเลือกกันเองภายในกลุ่มที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้กับศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ซึ่งถือเป็นการคุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ รวมถึงแก้ปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ที่มีความเปราะบาง และเป็นการส่งเสริมศักยภาพของกลุ่มชาติพันธุ์ให้มีความสามารถพึ่งพาตนเองได้ จึงเห็นควรที่คณะรัฐมนตรีจะพิจารณาให้ความเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว

/อย่างไรก็ดี ...

อย่างไรก็ดี สำนักงานประมาณมีข้อสังเกตในบทเฉพาะกาล ร่างมาตรา ๔๑ ที่กำหนดในวาระ
เริ่มแรกให้สำนักงานประมาณจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายบูรณาการหรืองบประมาณรายจ่ายงบกลาง
ให้แก่ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง ตามความจำเป็นในปีนั้น
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติดังกล่าว หากพิจารณาตามมาตรา ๑๕ และ ๑๖ ของพระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ จำแนกงบประมาณรายจ่ายงบกลาง ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อจัดสรรให้
หน่วยรับงบประมาณใช้จ่ายโดยแยกต่างหากจากงบประมาณรายจ่ายของหน่วยรับงบประมาณ และงบประมาณรายจ่าย
บูรณาการ ได้แก่ งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับแผนงานบูรณาการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยมีหน่วยรับงบประมาณ
ตั้งแต่สองหน่วยขึ้นไปร่วมรับผิดชอบดำเนินการ ซึ่งการจัดสรรเป็นงบประมาณรายจ่ายประเภทใดจะเป็นไป
ตามแนวทางการจัดสรรงบประมาณรายจ่าย ความจำเป็นและเหมาะสม และข้อเท็จจริงในแต่ละปีงบประมาณ
จึงเห็นควรที่จะตัดถ้อยคำในร่างมาตรา ๔๑ กรณีการกำหนดประเภทงบประมาณที่จะจัดสรรให้ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
(องค์การมหาชน) และหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องไว้ล่วงหน้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

๒๐ ธันวาคม ๒๕๖๓

(นายเฉลิมพล เพ็ญสูตร)

ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ

กองจัดทำงบประมาณด้านสังคม ๔

โทร. ๐ ๒๒๖๕ ๑๓๘๐

โทรสาร ๐ ๒๒๗๓ ๙๓๓๕

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

(นายวณิช ร่องไว)

อธิการบดีปฏิบัติราชการ กองนิติการ

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕

บันทึก

ที่ มท ๐๓๐๘.๘/ ๗๘๓๗

กระทรวงมหาดไทย
ถนนอัษฎางค์ กทม. ๑๐๒๐๐

๖๕ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๗/ว(ล) ๑๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

สิ่งที่ส่งมาด้วย คำชี้แจงเรื่องที่เสนอคณะกรรมการรัฐมนตรี จำนวน ๑ ฉบับ

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีได้ขอความเห็นกระทรวงมหาดไทย กรณีกระทรวงวัฒนธรรม เสนอเรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรี นั้น

กระทรวงมหาดไทยพิจารณาแล้ว เห็นชอบในหลักการเรื่องร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ และมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นการจัดทำข้อมูลบุคคล ตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๓๔ แห่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวควรจะใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครองเป็นหลัก ซึ่งในปัจจุบันมีข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่มในระบบจำนวนประมาณ ๔๘๐,๐๐๐ คน การสำรวจจัดทำข้อมูลบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์จะต้องจัดทำด้วยความระมัดระวัง หากมีการสำรวจและจัดทำข้อมูลบุคคลขึ้นใหม่ อาจมีแรงงานอพยพจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งอาจจะเป็นเครือญาติของชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติแล้วแฝงตัวเข้ามารับการสำรวจจัดทำข้อมูลบุคคลเพื่อหวังผลประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ การโยกย้ายถิ่นฐาน หรือในเรื่องอื่น ๆ เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้ไม่มีความผูกพันกับประเทศไทย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสังคมหรือความมั่นคงของประเทศในอนาคต รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(อนุพงษ์ เผ่าจินดา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กรมการปกครอง

สำนักบริหารการทะเบียน

โทร. ๐-๒๗๙๑-๗๓๓๘-๒๐

โทรสาร ๐-๒๗๐๖-๕๒๑๖

สำเนาถูกต้อง

(นายวิเชียร ว่องไว)

อธิบดีกรมการปกครอง กองนิติการ

๒๕ มิ.ย. ๒๕๖๕

คำชี้แจงเรื่องที่เสนอคณะรัฐมนตรี

เรื่องที่...

ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

โดย

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กราบเรียน นายกรัฐมนตรี

ความเป็นมา

กระทรวงวัฒนธรรม โดยศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) ได้ยกร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. วัตถุประสงค์เพื่อให้ความคุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์อย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่องการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๗๐

ข้อเสนอของกระทรวงวัฒนธรรมเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

กระทรวงวัฒนธรรมเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ซึ่งมีหลักการสำคัญในการคุ้มครองกลุ่มชาติพันธุ์ด้วยการสร้างกลไกการมีส่วนร่วมให้เกิดแนวทางการบริหารจัดการที่ดี สอดคล้องกับวิถีชีวิตและความต้องการของกลุ่มชาติพันธุ์ ภายใต้การคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรมโดยไม่ถูกคุกคามหรือเลือกปฏิบัติ การเสริมศักยภาพกลุ่มชาติพันธุ์ โดยปรับกระบวนการทัศน์และแนวทางในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์จากการให้การสงเคราะห์ เป็นการเสริมศักยภาพเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้โดยสร้างกลไกการมีส่วนร่วมในการกำหนดแผนและแนวทางปฏิบัติในการเสริมศักยภาพกลุ่มชาติพันธุ์และการสร้างความเสมอภาคบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม โดยพระราชบัญญัตินี้มุ่งเน้นลดความเหลื่อมล้ำในสังคมของกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยในการคุ้มครองสิทธิและส่งเสริมวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ ในการดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิม รวมถึงมิให้มีการเลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมทางเชื้อชาติ

ความเห็นของกระทรวงมหาดไทย

เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอ เนื่องจากเป็นร่างกฎหมายที่จะทำให้เกิดกลไกขับเคลื่อนในการส่งเสริม คุ้มครองสิทธิ การประสานงาน และแก้ไขปัญหาของกลุ่มชาติพันธุ์ ได้อย่างทั่วถึงในทุก ๆ ด้าน ตลอดจนสนองตอบต่อวิถีวัฒนธรรมที่หลากหลายอันสอดคล้องกับแผนปฏิรูปประเทศด้านสังคม เรื่องการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ และหลักการตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔๓ และมาตรา ๗๐ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ และมีความเห็นเพิ่มเติมในประเด็นการจัดทำข้อมูลบุคคลตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๔ แห่งร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวควรจะใช้ข้อมูลจากฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรสำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครองเป็นหลัก ซึ่งในปัจจุบันมีข้อมูลกลุ่มชาติพันธุ์ทุกกลุ่มในระบบจำนวนประมาณ ๔๘๐,๐๐๐ คน การสำรวจจัดทำข้อมูลบุคคลของกลุ่มชาติพันธุ์จะต้องจัดทำด้วยความระมัดระวัง หากมีการสำรวจและจัดทำข้อมูลบุคคลขึ้นใหม่อาจมีแรงงานอพยพจากประเทศเพื่อนบ้านซึ่งอาจจะเป็นเครือญาติของชนกลุ่มน้อยที่ได้รับการจัดทำทะเบียนประวัติแล้วแฝงตัวเข้ามารับการสำรวจจัดทำข้อมูลบุคคลเพื่อหวังผลประโยชน์ในด้านเศรษฐกิจ การโยกย้ายถิ่นฐานหรือในเรื่องอื่น ๆ เพราะกลุ่มบุคคลเหล่านี้ไม่มีความผูกพันกับประเทศไทย ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อสังคมหรือความมั่นคงของประเทศในอนาคต

จึงเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณา

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๒๐๒.๓.๘/ ๒๕๖๕

กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรณรงค์ขอให้กระทรวงสาธารณสุขเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือส่วนอื่นที่เห็นสมควรเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรณรงค์ เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ขอเรียนว่า จากการพิจารณาหลักการและเหตุผลเห็นว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. มีหลักการสำคัญตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ ที่กำหนดให้รัฐพึงส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิมตามความสมัครใจได้อย่างสงบสุข ไม่ถูกรบกวน ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ หรือสุขภาพอนามัย เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์มีอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีเป็นของตนเอง มีการตั้งถิ่นฐานกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ มีวิถีชีวิตกลมกลืนกับคนไทยทั่วไปและยังคงอัตลักษณ์และวัฒนธรรมของตนเองอยู่ แต่ยังไม่ได้รับการคุ้มครองสิทธิบางประการ เช่น การกำหนดสถานะของบุคคล การมีสิทธิอาศัยและใช้ประโยชน์ในที่ดินซึ่งมีการทับซ้อนกับพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่ที่อยู่ในการดูแลของทางราชการที่ไม่สามารถอนุญาตให้ประชาชนใช้ประโยชน์ได้ตามกฎหมาย และยังขาดการเข้าถึงบริการสาธารณะขั้นพื้นฐาน เช่น การเข้าถึงสิทธิขั้นพื้นฐานด้านการศึกษา และการสาธารณสุข รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในกิจกรรมหรือกิจการของรัฐหรือเอกชนที่อาจส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตหรือชุมชนของกลุ่มชาติพันธุ์ ดังนั้น การมีกฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรม การส่งเสริมศักยภาพและสร้างความเสมอภาคบนความหลากหลายทางวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ จึงถือเป็นเรื่องสำคัญที่จะช่วยให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้เข้าถึงบริการต่าง ๆ ของรัฐที่พึงจะได้รับตามสิทธิขั้นพื้นฐานในฐานะพลเมือง สามารถพึ่งพาตนเอง และเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศได้ต่อไป ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศที่รัฐบาลไทยได้รับรองไว้ เช่น อนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการจัดการเลือกปฏิบัติทางเชื้อชาติในทุกรูปแบบ (Convention on the Elimination of all Forms of Racial Discrimination หรือ CERD) และปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมือง (United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples หรือ UNDRIP) และเพื่อให้เป็นแนวปฏิบัติที่ชัดเจนสำหรับเจ้าหน้าที่รัฐ ในการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีความเข้าใจวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของกลุ่มชาติพันธุ์ว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในสังคมพหุวัฒนธรรมของไทย จึงเห็นด้วยในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. โดยมีความเห็นและข้อสังเกตดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. มีประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงสาธารณสุขในเรื่อง การให้สิทธิ (คืนสิทธิ) ขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขกับบุคคล

ที่มีปัญหา...

ที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งรวมถึงกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ด้วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์

๒. ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. หมวด ๒ ว่าด้วยคณะกรรมการ ร่างมาตรา ๗ กำหนดองค์ประกอบคณะกรรมการ ออกเป็น ๔ ส่วน ได้แก่ กรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนกลุ่มชาติพันธุ์ และกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนองค์กรพัฒนาเอกชน โดยไม่ได้กำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการของกระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการ สาธารณะด้านการแพทย์และการสาธารณสุขไว้ในองค์ประกอบคณะกรรมการ ทำให้กระทรวงสาธารณสุขไม่มีโอกาส ร่วมพิจารณาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกักแผนงานที่อยู่ในหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย โดยเฉพาะการให้สิทธิ (คืนสิทธิ) ขั้นพื้นฐานด้านสาธารณสุขกับบุคคลที่มีปัญหาสถานะและสิทธิ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งอาจส่งผลต่อการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิด้านการสาธารณสุขของกลุ่มชาติพันธุ์ ที่ได้ดำเนินการอยู่ในปัจจุบันและที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงเห็นควรมีผู้แทนกระทรวงสาธารณสุขเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอนทิน ชาญวีรกุล)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กองกฎหมาย

โทร. ๐ ๒๕๕๐ ๑๔๓๕

โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๕๗๕

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ : iad.law๑๔๒๗@gmail.com

สำนักงานต้อง

(นายวิเศษ ร่องไว)

อธิการปฏิบัติการ กองนิติธรรม

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๑๒๐๐/๙๓

สำนักงาน ก.พ.ร.

ถนนพิษณุโลก กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่สำนักเลขาธิการคณะกรรมการขอให้สำนักงาน ก.พ.ร. เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ตามที่กระทรวงวัฒนธรรมเสนอเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. พิจารณาแล้วเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรม ส่งเสริมศักยภาพกลุ่มชาติพันธุ์ และสร้างความเสมอภาคบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม รวมทั้งลดปัญหาความเหลื่อมล้ำที่เกิดจากอคติทางวัฒนธรรมที่มีต่อกลุ่มชาติพันธุ์ โดยกำหนดให้ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน) (ศมส.) ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและงานวิชาการของคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และคณะอนุกรรมการเฉพาะเรื่อง ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ.ร. มีความเห็นเพิ่มเติม ดังนี้

๑. ควรทบทวนอำนาจและหน้าที่ของ ศมส. ตามร่างพระราชบัญญัติฯ และวัตถุประสงค์ของศูนย์ฯ ตามพระราชกฤษฎีกาจัดตั้ง ศมส. ให้สอดคล้องกัน รวมทั้งต้องพิจารณาเหตุผลความจำเป็นในการเพิ่มอัตรากำลังของ ศมส. ให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๕ เรื่อง การกำหนดและทบทวนกรอบอัตรากำลังขององค์การมหาชนให้มีขนาดที่เหมาะสมด้วย

๒. ควรคำนึงถึงความซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามหมวด ๕ พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ด้วย เช่น พระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๒ พระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๖๒

๓. ควรตรวจสอบความซ้ำซ้อนและทบทวนจำนวนคณะกรรมการตามร่างพระราชบัญญัติฯ ให้มีเท่าที่จำเป็น เพื่อมิให้เป็นภาระงบประมาณภาครัฐ และเป็นไปตามคำแนะนำของคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย เรื่อง การใช้ระบบคณะกรรมการในกฎหมาย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอณัฏฐา เวชชาชีวะ)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

(นายวิรัช รุ่งเรือง)

นิติกรปฏิบัติการ กองนิติธรรม

กองกิจการองค์การมหาชนและหน่วยงานของรัฐรูปแบบอื่น

โทร. ๐๘ ๕๓๕๔ ๙๙๘๕ (ยุภาพร)

โทรสาร ๐ ๒๓๕๖ ๙๙๑๐ ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ saraban@opdc.go.th

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๘๐๔/ ๙๐๑๐

สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ
ทำเนียบรัฐบาล กรุงเทพฯ ๑๐๓๐๐

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือขอให้ สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติพิจารณาให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี นั้น

ในการนี้ สำนักงานฯ พิจารณาแล้ว มีข้อสังเกต ดังนี้

๑. หลักการและแนวคิดการจัดทำร่างพระราชบัญญัติฯ ควรครอบคลุมเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๐ ที่ให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและให้ความคุ้มครองชาวไทยกลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ให้มีสิทธิดำรงชีวิตในสังคมตามวัฒนธรรม ประเพณี และวิถีชีวิตดั้งเดิม ตามความสมัครใจ ได้อย่างสงบสุข ทั้งนี้ เท่าที่ไม่เป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน หรือเป็นอันตรายต่อความมั่นคงของรัฐ อีกทั้งควรพิจารณาตามมาตรา ๗๗ ที่ให้นำความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องมาวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากกฎหมายฉบับนี้อย่างรอบด้าน

๒. การจำกัดค่านิยมของกลุ่มชาติพันธุ์และการใช้คำ “ชนเผ่าพื้นเมือง” ในพระราชบัญญัติฯ หากมีการกำหนดค่านิยมและการใช้คำดังกล่าว ควรพิจารณาถึงหลักวิชาการควบคู่กับข้อสงวนของไทย ในพันธกรณีของไทยเข้าร่วมเป็นภาคี รวมทั้งต้องไม่กระทบต่อการถูกหยิบยกไปสู่ประเด็นด้านความมั่นคงอื่น ๆ ที่อาจส่งผลกระทบต่อผลประโยชน์ของชาติในภาพรวม

๓. การกำหนดวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เป็น การคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ที่จะส่งผลให้มีการพัฒนาในหลาย ๆ ด้าน อาทิ ด้านคุณภาพชีวิต การศึกษา และการพัฒนาเทคโนโลยี ทั้งนี้ ควรพิจารณาการดำเนินการของภาครัฐที่มีอยู่ อย่างรอบด้าน เพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซ้อนและอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาค โดยไม่เลือกปฏิบัติกับทุกกลุ่ม ในสังคม ทั้งในด้านกฎหมายและด้านการปฏิบัติงาน

๔. การจัดทำข้อมูลข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นกระบวนการที่มี ระยะเวลาสิ้นสุด จึงอาจพิจารณากำหนดเป็นนโยบาย แนวทาง และแผนงานของหน่วยงานที่มีภารกิจหรือ หน้าที่ดำเนินการแทนการตราไว้เป็นกฎหมาย

๕. กลไกการดำเนินงานภายใต้ (ร่าง) พระราชบัญญัติฯ ตามมาตรา ๗ ให้มี “คณะกรรมการ คุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์” ควรพิจารณาสัดส่วนของคณะกรรมการให้มีความเหมาะสม และสมดุลกันระหว่างภาครัฐและภาคส่วนอื่น รวมทั้งควรพิจารณาจัดตั้งกลไกตามความจำเป็น โดยเฉพาะกลไก อนุกรรมการที่สามารถแต่งตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการฯ ในภายหลังได้

/๖. พื้นที่...

๖. พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ สามารถบัญญัติไว้ได้ หากพิจารณาว่ามีเป็น การขัดกับกฎหมายที่มีอยู่ และเป็นการรักษาและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ให้มีความเข้มแข็งและเป็นการรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ทั้งนี้ เห็นควรให้มีกลไกในการทำงานร่วมกันระหว่างหน่วยงาน ที่บังคับใช้กฎหมายในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีกฎหมายหลายฉบับบังคับใช้

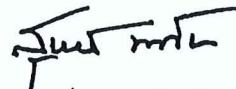
๗. การบัญญัติให้ประชาชนเผ่าพื้นเมืองแห่งประเทศไทยมีหน้าที่แทนสมัชชาตาม พระราชบัญญัตินี้ไปพลางก่อนในบทเฉพาะกาล ควรพิจารณาถึงความเหมาะสมอย่างรอบด้าน โดยเฉพาะ สถานะทางกฎหมาย

๘. การขอสนับสนุนงบประมาณ ตามที่กำหนดไว้ในบทเฉพาะกาล มาตรา ๔๑ ให้สำนัก งบประมาณจัดสรรงบประมาณจากงบประมาณรายจ่ายบูรณาการหรืองบประมาณรายจ่ายงบกลางเพื่อดำเนินงาน ในระยะแรกนั้น ควรเป็นไปตามระเบียบกระทรวงการคลัง และควรหารือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม เพื่อให้มีงบประมาณรองรับสำหรับการดำเนินการหลังจากพระราชบัญญัติฯ ประกาศใช้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

พลเอก

(สุพจน์ มาลานิยม)

เลขาธิการสภาความมั่นคงแห่งชาติ

กองความมั่นคงจังหวัดชายแดนภาคใต้และชนต่างวัฒนธรรม

โทร. ๐ ๒๑๔๒ ๐๑๕๑

โทรสาร ๐ ๒๑๔๓ ๙๓๕๑

สำเนาถูกต้อง

(นายณัช ร่องไว)

นิติกรปฏิบัติการ กองนิติธรรม

๒๑ มิถุนายน ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ค่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ถ) ๑๓๓๖๔
ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕

ตามที่ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรีขอให้สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะรัฐมนตรี เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครอง
และส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ของกระทรวงวัฒนธรรม ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้ว เห็นควรให้ความเห็นชอบ
ในหลักการร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. เพื่อให้กลุ่มชาติพันธุ์
ได้รับการคุ้มครองสิทธิทางวัฒนธรรม ได้รับการส่งเสริมศักยภาพ และสามารถก่อให้เกิดการสร้างโอกาส
บนความหลากหลายทางวัฒนธรรม อันจะนำไปสู่การสร้างเสริมให้กลุ่มชาติพันธุ์ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนา
ประเทศไทย ทั้งในมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การดำเนินงานภายใต้บทบัญญัติ
ของร่างพระราชบัญญัติข้างต้นสามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นเอกภาพ จึงมีข้อสังเกต ดังนี้

๑. ควรพิจารณาทบทวนบทบัญญัติในเรื่องการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์
ให้รอบคอบและมีความชัดเจนถึงแนวทางการนำไปสู่การปฏิบัติว่าจะไม่ก่อให้เกิดข้อขัดแย้งกับกฎหมายอื่น
ที่เกี่ยวข้องซึ่งมีการบังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน รวมถึงให้มีแนวทางการดำเนินงานหากเกิดข้อทักท้วงต่อการประกาศ
เขตพื้นที่คุ้มครองฯ เพื่อคงไว้ซึ่งประโยชน์ทั้งในแง่ของการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมควบคู่
ไปกับการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ โดยไม่มีบทบัญญัติที่เป็นการยกเว้นความผิดที่มากเกินไป
ความจำเป็น

๒. ควรพิจารณาความเหมาะสมของการกำหนดคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ ที่ปรึกษา
คณะทำงาน และสมัชชา ซึ่งมีการกำหนดไว้อย่างน้อย ๘ คณะ ได้แก่ คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์ คณะอนุกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ระดับจังหวัด คณะอนุกรรมการเฉพาะเรื่อง
คณะกรรมการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ คณะกรรมการบริหารพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต
กลุ่มชาติพันธุ์ สมัชชากลุ่มชาติพันธุ์แห่งประเทศไทย คณะกรรมการบริหารสมัชชา และคณะผู้อาวุโส โดยให้คงไว้
เฉพาะกลไกที่จำเป็นเท่านั้น เพื่อไม่ก่อให้เกิดภาระงบประมาณภาครัฐมากเกินไปความจำเป็น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายตุนชา พิขณันท์)

เลขาธิการสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำเนาถูกต้อง

(นายณัช ว่องไว)

นิติกรปฏิบัติการ กองนิติธรรม

กองยุทธศาสตร์การพัฒนาศักยภาพมนุษย์และสังคม

โทรศัพท์ ๐-๒๒๘๐-๔๐๘๕ ต่อ ๓๔๒๐, ๓๔๒๖ โทรสาร ๐-๒๒๘๒๒-๒๘๒๗

E-mail: Montip@nesdc.go.th

๒๕ มิ.ย. ๒๕๖๕

ด่วนที่สุด

ที่ ทส ๐๒๒๐.๒/๑๘๗/พ

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๙๒ ซอยพหลโยธิน ๗ ถนนพหลโยธิน
แขวงพญาไท เขตพญาไท
กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๘ กรกฎาคม ๒๕๖๕

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการ

อ้างถึง ๑. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๓๓๖๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๕
๒. หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๑๖๐๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๖๕

ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒ สำนักเลขาธิการคณะกรรมการ ขอให้กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสนอความเห็น เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ พ.ศ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้ว ขอเรียนดังนี้

๑. มาตรา ๓ กล่าวถึงคำนิยาม โดยมีประเด็นดังนี้

๑.๑ การให้คำนิยามคำว่า กลุ่มชาติพันธุ์ หมายความว่า กลุ่มคนที่อาศัยอยู่เป็นกลุ่มเดียวกัน หรือหลายกลุ่มหรือเป็นชนเผ่าพื้นเมือง ซึ่งมีอัตลักษณ์และการสั่งสมทางวัฒนธรรม ภาษา วิถีชีวิต ภูมิปัญญา และความเชื่อตามจารีตประเพณีร่วมกัน มีข้อสังเกตว่า การกำหนดคำนิยามที่ชัดเจนเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์ ชนเผ่าพื้นเมือง ควรมีความสอดคล้องและยอมรับทั้งในระดับประเทศและเวทีระหว่างประเทศ โดยมีข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑.๑.๑ มาตรา ๒ ของอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ ไม่ได้ระบุ คำนิยามของกลุ่มชาติพันธุ์ ชนเผ่าพื้นเมืองและชุมชนท้องถิ่นอย่างชัดเจน

๑.๑.๒ การประชุมสมัชชาภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ สมัยที่ ๑๔ มีข้อตัดสินใจที่ ๑๔/๑๓ เรื่องการกำหนดคำอธิบายเกี่ยวกับคำสำคัญและแนวคิดภายใต้บริบท ของมาตรา ๘ (จ) และข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องตามเอกสาร (CBD/COP/DEC/๑๔/๑๓) โดยภาคผนวก Section I ของเอกสารดังกล่าว ระบุว่า อนุสัญญาฯ ไม่ได้กำหนดคำนิยามของ “indigenous and local communities” หรือ “indigenous peoples and local communities” เช่นเดียวกับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิ ของชนเผ่าพื้นเมือง (The United Nations Declaration on the Rights of Indigenous Peoples) ซึ่งยังไม่รับรอง คำนิยามในระดับสากลของ indigenous peoples เช่นกัน

ดังนั้น ประเด็นคำนิยามของกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งหมายความรวมถึงชนเผ่าพื้นเมืองนั้น การให้คำจำกัดความต้องรัดกุมเพียงพอ เพื่อป้องกันความเข้าใจคลาดเคลื่อน เนื่องจากกลุ่มชาติพันธุ์ ในประเทศไทยไม่ได้มีลักษณะเป็น “ชนเผ่าพื้นเมือง” ตามนัยของปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิ ของชนเผ่าพื้นเมือง ที่เชื่อมโยงกับกลุ่มคนที่ได้รับความไม่ยุติธรรมทางประวัติศาสตร์ รวมทั้งควรให้มีการตรวจสอบ จากราชบัณฑิตยสถาน ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๗๐ และต้องสอดคล้องกับปฏิญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิของชนเผ่าพื้นเมืองด้วย

๑.๒ การให้คำนิยามคำว่า พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หมายความว่า พื้นที่อยู่อาศัย พื้นที่ทำกิน หรือพื้นที่ทางวัฒนธรรมและจิตวิญญาณของกลุ่มชาติพันธุ์ มีข้อสังเกตว่า นัยของคำนิยาม ยังไม่สะท้อนวัตถุประสงค์ของการประกาศพื้นที่คุ้มครองดังกล่าว โดยระบุเพียงอาณาบริเวณของที่อยู่อาศัย เท่านั้น ในขณะที่มาตรา ๓๕ ให้อำนาจคณะกรรมการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองฯ ดังนั้น การให้คำนิยาม ตามมาตรานี้ ควรระบุวัตถุประสงค์ของการประกาศพื้นที่ เพื่อให้เป็นไปตามหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ทั้งนี้ จะต้องคำนึงถึงความซับซ้อนของการบังคับใช้กฎหมายอื่น ๆ ที่มีอยู่ในประเทศในทางปฏิบัติด้วย

๒. มาตรา ๕ กล่าวถึงการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ โดยมีการกำหนด วัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ และให้หน่วยงานของรัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ดำเนินการหรือร่วมกันดำเนินการให้เป็นไปตามที่กำหนด มีข้อสังเกตดังนี้

๒.๑ สิทธิในการจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ ควรมาพร้อมกับหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในการอนุรักษ์ทรัพยากรที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ

๒.๒ วัตถุประสงค์เพื่อการคุ้มครองสิทธิขั้นพื้นฐานและรับรองสิทธิของกลุ่มชาติพันธุ์ ตาม (๔) และ (๕) ซึ่งกล่าวถึงการจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพ เห็นควรให้คำนึงถึงประเด็นเรื่อง “การอนุรักษ์” เพิ่มเติมควบคู่กันไปด้วย

๓. มาตรา ๗ กำหนดให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริม วิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ รวมทั้งกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการฯ และมาตรา ๑๓ กำหนดให้คณะกรรมการ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ระดับจังหวัด รวมทั้งการกำหนด องค์ประกอบของคณะอนุกรรมการฯ มีข้อสังเกตดังนี้

๓.๑ ควรกำหนดองค์ประกอบกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๒ ควรเพิ่มเติมผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและกำกับดูแลพื้นที่อนุรักษ์เข้าร่วม เป็นกรรมการและ/หรือคณะทำงาน ในกิจกรรมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการประกาศเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ และ/หรือการจัดตั้งเขตพื้นที่พิเศษที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มชาติพันธุ์ เช่น ให้มีผู้อำนวยการ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์แห่งท้องที่ ร่วมเป็นกรรมการในคณะอนุกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ระดับจังหวัด เป็นต้น

๔. มาตรา ๑๐ กำหนดให้คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีอำนาจ และหน้าที่ (๔) ประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๑๔ กำหนดให้ คณะอนุกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ระดับจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ (๒) ให้ความเห็น ต่อคณะกรรมการในการประกาศพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ควรกำหนดให้มีการขอความเห็นชอบ จากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องก่อน รวมทั้งการรับฟังความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้เสีย ชุมชน ที่เกี่ยวข้อง และประชาชน เพื่อนำมาประกอบการพิจารณา

๕. มาตรา ๒๐ สมาชิกต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม (ข) ลักษณะต้องห้าม ควรเพิ่มเติมดังนี้

๕.๑ ไม่เป็นบุคคลผู้ซึ่งเคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกและพ้นโทษ มาแล้วยังไม่ถึงห้าปี เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

๕.๒ ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ดำรงตำแหน่ง ซึ่งรับผิดชอบการบริหารพรรคการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

๖. มาตรา ๒๕ กำหนดให้สมัชชา มีหน้าที่ (๔) ส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์มีส่วนร่วมกับหน่วยงานของรัฐในการจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ หรือความหลากหลายทางชีวภาพที่จะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนและประเทศชาติอย่างยั่งยืน ซึ่งการกล่าวถึง การจัดการและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติฯ เห็นควรให้คำนึงถึงประเด็นเรื่อง “การอนุรักษ์” เพิ่มเติมควบคู่กันไปด้วย

๗. มาตรา ๓๒ กล่าวถึง วัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลวิถีชีวิตและประวัติศาสตร์กลุ่มชาติพันธุ์ มีข้อคิดเห็นดังนี้

๗.๑ นอกจากการกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดทำข้อมูลแล้ว ควรระบุให้ชัดเจนว่า จะดำเนินการจัดทำข้อมูลใดบ้าง มีหน่วยงานหรือองค์กรใดทำหน้าที่ในการจัดทำข้อมูล ดูแลรักษา รวมถึง การอนุญาตให้เข้าถึงข้อมูล ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการแบ่งปันผลประโยชน์จากการใช้ ทรัพยากรพันธุกรรมอย่างเท่าเทียมและยุติธรรมในอนาคต

๗.๒ เนื้อหาใน (๔) เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานสำคัญในการประกาศและเพิกถอนเขตพื้นที่ ที่มีกฎหมายกำหนด เพื่อการอนุรักษ์หรือการใช้ประโยชน์ในทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การผังเมือง และการดำเนินกิจการอื่นของรัฐที่กระทบต่อวิถีชีวิตของกลุ่มชาติพันธุ์ อาจเป็นการกระทำที่ขัดต่อกฎหมาย ที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่อนุรักษ์ที่มีอยู่

๘. มาตรา ๓๕ กล่าวถึง พื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีข้อคิดเห็นดังนี้

๘.๑ การกำหนดพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ต้องไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย ที่ใช้บังคับอยู่ในปัจจุบัน และควรกำหนดให้หน่วยงานรัฐที่เกี่ยวข้องในการดูแลรับผิดชอบพื้นที่ให้ความช่วยเหลือ แนะนำ เพื่อให้เกิดการพัฒนาและใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม โดยไม่ขัดต่อกฎหมาย รวมถึง ควรมีการกำกับ ดูแล ตรวจสอบ ประเมินผล และรายงานต่อคณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตลอดจน การกำหนดกระบวนการลงโทษ หรือการยกเลิกพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หากมีการฝ่าฝืนธรรมนูญ ของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ หรือการใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่นั้น ไม่เกิดความสมดุล ทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม หรือไม่เป็นไปตาม หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด ตามที่กำหนดในมาตรา ๓๗ วรรคสอง ของร่างกฎหมายดังกล่าว

๘.๒ ในการจัดตั้งพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ควรนำเสนอแผนแม่บทว่าด้วย การจัดการพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนการประกาศใช้

๙. การให้สิทธิแก่กลุ่มชาติพันธุ์ในเรื่องสิทธิอาศัยและการใช้ประโยชน์ในที่ดิน ซึ่งมีการทับซ้อน กับพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่ที่อยู่ในการดูแลของทางราชการ ในเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ตามมาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ของร่างพระราชบัญญัติฯ เห็นควรกำหนด “กลุ่มชาติพันธุ์และทายาท ของกลุ่มคนดั้งเดิมที่อาศัยตั้งถิ่นฐานมาก่อนการประกาศพื้นที่อนุรักษ์หรือพื้นที่ประเภทอื่นตามกฎหมาย” เท่านั้นที่มีสิทธิ เพื่อให้เกิดความชัดเจนของกฎหมายดังกล่าวและสอดคล้องกับที่ปรากฏในคำชี้แจง

๑๐. มาตรา ๓๗ กล่าวถึงการให้ประชาชนในชุมชนที่อยู่ภายในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีสิทธิใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติ ตามธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ มีข้อสังเกตดังนี้

๑๐.๑ การกระทำการใด ๆ ในพื้นที่อนุรักษ์ที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ และชนเผ่าพื้นเมืองจะต้องเป็นการดำเนินการที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้ง ควรมีการปรึกษาหารือร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการดำเนินการใด ๆ จะเริ่มขึ้น เช่น การก่อสร้าง แอ่งต่าง ชักหรือบังคับทางน้ำ และปลูกต้นไม้ในพื้นที่ เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อระบบนิเวศและการนำเข้าสู่ของชนิดพันธุ์พืชและสัตว์ต่างถิ่น ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความหลากหลายทางชีวภาพของพื้นที่ รวมถึงการรับผิดตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ถึงแม้ว่าการกระทำดังกล่าวจะเกิดขึ้นในพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ ทั้งนี้ เห็นควรให้คณะกรรมการคุ้มครองและส่งเสริมวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการใช้ประโยชน์จากที่ดิน และทรัพยากรธรรมชาติ เนื่องจากการกระทำตาม (๑) ถึง (๗) บางกรณีอาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และทำลายความหลากหลายทางชีวภาพ

๑๐.๒ การกระทำตาม (๔) ชักน้ำหรือบังคับน้ำจากทางน้ำ ลำน้ำ ลำห้วย หนอง หรือบึง เพื่อประโยชน์ในการอุปโภค บริโภค การเกษตรกรรม การเลี้ยงสัตว์ และกิจกรรมสาธารณะของชุมชน ต้องดำเนินการโดยไม่กระทบต่อพื้นที่ท้ายน้ำ หรือมีกระบวนการหารือร่วมกันระหว่างผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้วย

๑๐.๓ วรรคท้ายของมาตรา ๓๖ ระบุว่า “ในกรณีที่กฎหมายใดบัญญัติให้การกระทำ หรือการงดเว้นการกระทำ ตามวรรคหนึ่ง เป็นความผิดหรือต้องรับผิดตามกฎหมายนั้น หากผู้มีสิทธิอยู่อาศัย และใช้ประโยชน์จากที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติตามที่กำหนดในธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิต กลุ่มชาติพันธุ์ เป็นผู้กระทำหรืองดเว้นการกระทำนั้น ให้ถือว่าไม่มีเจตนาในการทำความผิดและไม่ต้องรับผิด ตามกฎหมายนั้น” มีข้อสังเกตดังนี้

(๑) การกำหนดให้ผู้กระทำหรืองดเว้นการกระทำ ไม่ถือเป็นความผิด และไม่ต้องรับโทษนั้น ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามมาตรา ๒๗ บุคคลย่อมเสมอภาคกันในทางกฎหมาย มีสิทธิและเสรีภาพในการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายเท่าเทียมกัน ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ อาจสร้างความไม่เท่าเทียมกันของประชาชนในประเทศ ซึ่งต้องปฏิบัติตามกฎหมายที่ไม่เอื้อประโยชน์ต่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเป็นการเฉพาะ และไม่เป็นการสร้างโอกาสในการแสวงหาผลประโยชน์ จากทรัพยากรในพื้นที่ด้วย จึงเห็นควรทบทวนประเด็นนี้

(๒) การดำเนินการตามวรรคท้ายของมาตรา ๓๖ ควรมีการประสานให้หน่วยงานราชการ ที่มีหน้าที่และอำนาจตามกฎหมาย กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง พิจารณาปรับปรุงกฎหมาย กฎ และระเบียบ เป็นการเฉพาะสำหรับกลุ่มชาติพันธุ์ที่อยู่อาศัยในเขตพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์ เพื่อไม่ให้เกิด ข้อขัดแย้งกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

๑๑. การจัดทำธรรมนูญของพื้นที่คุ้มครองวิถีชีวิตกลุ่มชาติพันธุ์และชนเผ่าพื้นเมือง ตามมาตรา ๓๘ จะต้องไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และไม่เป็นการลดทอนสิทธิของกลุ่มประชาชนในพื้นที่

๑๒. กลุ่มชาติพันธุ์ต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในราชอาณาจักรไทยได้รับการคุ้มครองสิทธิ และความเป็นอยู่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง โดยในส่วนของ การดำรงชีวิต ของกลุ่มชาติพันธุ์ ในพื้นที่อนุรักษ์นั้น จำเป็นที่จะต้องดำเนินการบนบรรทัดฐานของความเสมอภาค และเท่าเทียมกัน ซึ่งในปัจจุบันมีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน และดำเนินการพิสูจน์สิทธิในที่ดินทำกินให้กับประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อนุรักษ์ ให้สามารถดำรงชีวิตและใช้ประโยชน์ในพื้นที่อนุรักษ์ได้โดยไม่ขัดกับกฎหมาย และระเบียบที่เกี่ยวข้อง แต่ทั้งนี้สิทธิในที่ดินทำกินยังคงเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐ

๑๓. หากมีการใช้ประโยชน์พื้นที่ ควรนำมาตรการตามข้อเสนอแนะมาตรการการใช้ประโยชน์ที่ดินในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ตามมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการกำหนดชั้นคุณภาพของลุ่มน้ำของประเทศไทยที่กำหนดไว้ว่า “ห้ามมิให้มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะพื้นที่ป่าไม้เป็นรูปแบบอื่นอย่างเด็ดขาด ทั้งนี้ เพื่อรักษาไว้เป็นพื้นที่ต้นน้ำลำธารอย่างแท้จริง” และ “บริเวณใดที่มีราษฎรอาศัยอยู่ดั้งเดิมอย่างเป็นการถาวรแล้ว ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการจัดที่ดินทำกินให้เป็นการถาวร เพื่อมิให้มีการโยกย้ายและทำลายป่าให้ขยายขอบเขตออกไปอีก” มาใช้ในการจัดสรรพื้นที่เพื่อใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติของกลุ่มชาติพันธุ์ที่เป็นพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ นอกจากนี้ หากมีการดำเนินโครงการที่สนับสนุนให้กลุ่มชาติพันธุ์เข้าถึงสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานในพื้นที่ลุ่มน้ำชั้นที่ ๑ ขอให้พิจารณาให้เป็นไปตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการ

ขอแสดงความนับถือ

(นายวรารุช ศิลปอาชา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สำนักงานปลัดกระทรวง

โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๖๕ ๖๓๐๗

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ cplo.mnre@hotmail.com

สันทนาภักดิ์

(นายวิช ว่างไว)

นิติกรปฏิบัติการ กองนิติธรรม

๒๕ ก.ค. ๒๕๖๕